

УДК 687.016:687.151.2

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ЕЛЕМЕНТІВ ВЕСІЛЬНОГО АНСАМБЛЮ НА ОСНОВІ ПРИНЦИПІВ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Студ. Г.О. Дубінецька, гр. МгШМК1–15

Наук. керівники доц. Н.В. Остапенко, ас. А.Ю. Антонюженко
Київський національний університет технологій та дизайну

Для систематизації елементів виробів весільного ансамблю на основі принципів трансформації проаналізовано асортимент існуючого одягу. Різновиди весільних ансамблів з визначеного кола класифіковано за призначенням, асортиментними групами, статтю, віком, кількістю шлюбів, стилем, сезоном, опорними поверхнями, ринковою ціною, способом виробництва, площею контакту з тілом, тривалістю використання, ступенем оздоблення тощо. Серед різновидів складових весільного ансамблю аналітично досліджено верхній одяг, білизняні, корсетні, панчішно-шкарпеткові, рукавичні вироби, головні убори, аксесуари тощо. На основі відомих базових принципів трансформації систематизовано елементи (деталі, вузли) весільного одягу за функціональними ознаками та засобами з'єднання. Доцільно виокремити такі функції, серед яких найбільш поширеними є зміна силуетної форми виробу, зміна/регулювання довжини і об'єму виробу, адаптація виробу до морфологічних ознак нареченої, регулювання ступеня прилягання до тіла, зміна естетичного вигляду виробу, зокрема відтінку чи кольору виробу, експлуатаційних властивостей виробу, покращення ремонтоздатності виробу, зміна об'ємно-просторової форми виробу/деталей виробу, наявності деталей, фіксація виробу на необхідній ділянці тощо.

Принцип «відділення – приєднання» у весільних виробах забезпечується знімними шарами фати, спідниці, шлейфом, частинами спідниці, бретелями, кокетками, поясами, болеро, накидкою, рукавами, елементами оздоблення тощо, які можуть бути зміненими та фіксованими за допомогою ґачків та вічок, начіпних петель та гудзиків, роз'ємної застібки-блискавки, петель та шнурівки, зав'язок, текстильних застібок, шпильок тощо.

Принцип «регулювання – фіксація» у весільному одязі забезпечується зміною довжини бретелей, поясів, шлейфу, ширини виробу на різних ділянках за допомогою пат, манжет, зав'язок, петель та шнурівки, кулісок зі шнурками, металічними каркасами чи дротами. Фіксація здійснюється за допомогою текстильної застібки, ґачків та вічок, гудзиків та петель, зав'язок, фіксаторів для шнурків чи металічних каркасів, регуляторів довжини (рамка, кільце), затискачів, панчохоотримачів, пряжок, ланцюжків та застібок для них тощо.

Принцип «розтягування – стягування» у весільному одязі забезпечується використанням еластичної тасьми, ниток, мережива, талієвих та нагрудних внутрішніх еластичних кріплень для корсетів та ліфів, ластика та інших матеріалів з розтяжністю на різних ділянках виробу, зокрема у таких вузлах, як манжети, бретелі, пояси, куліски тощо.

Принцип «суміщення – розсування» забезпечується зміною конфігурації, форми чи положення відносно тіла виробів чи їх деталей на різних ділянках, наприклад, пілочки та спинки по лінії талії, рукава по низу, спідниці на ділянці кріплення до виробу, нижньої спідниці по лінії верху, ротонди на ділянці горловини, сумки-мішечка при відкриванні і закриванні тощо, для чого використовують куліски, стрічки, шнури, тасьми, нитки, еластичні тасьми, блочки, люверси тощо.

Згідно наведених вище прикладів розглянуто також такі відомі принципи трансформації, як «згортання – розгортання», «заміщення», «поєднання – вкладення».

Результатом використання елементів на основі принципів трансформації є розширення естетичних і ергономічних показників та вимог призначення, надійності тощо весільного одягу. Надана систематизація дає змогу проаналізувати відомі варіанти їх використання, створити інформаційну базу для подальшого використання, створює передумови для розширення та оновлення елементів на основі принципів трансформації.